

Michael Part

CRISTIANO RONALDO

CESTA NA VRCHOL

Cristiano Ronaldo: cesta na vrchol

Aj v tlačenej verzii

Objednať si môžete na stránke
www.albatrosmedia.sk

Michael Part
Cristiano Ronaldo: cesta na vrchol – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2016

Všetky práva sú vyhradené.
Nijaká časť tejto publikácie sa nesmie rozširovať
bez písomného súhlasu majiteľov práv

Michael Part
CRISTIANO RONALDO: CESTA NA VRCHOL

MICHAEL PART

CRISTIANO
RONALDO

CESTA NA VRCHOL

Táto kniha je venovaná autorovej sestre Tane, bratovi Brianovi a Patrickovi Hasburghovi za odborné vedenie a inšpiráciu. Osobitné poďakovanie patrí Yonatanovi Ginsbergovi za jeho prínos pri vzniku tejto publikácie. Jeho hlboké znalosti istej krásnej hry a láska k nej boli neoceniteľné.

KAPITOLA 1

CRISTIANO RONALDO DOS SANTOS AVEIRO si opláchol tvár trochou vody. Pozrel sa na seba do zrkadla a uškrnul sa. Zhlboka sa nadýchol. Toto bol jeho deň.

Vonku, na Paseo de la Castellana v Madride, bola pozdĺž štadióna Santiaga Bernabéua hustá premávka. Bolo 6. júla 2009 a fanúšikovia čakali celé hodiny, aby získali miesta na udalosť dňa. Všetkých 82 000 sedadiel štadióna sa rýchlo zaplnilo. Tí, ktorí sa nedostali dnu, sledovali tú slávu na veľkoplošných obrazovkách mimo štadióna.

Ľudia boli oblečení v bielych dresoch futbalového klubu Real Madrid. Jeden z najlepších hráčov sveta sa konečne pripojil k ich tímu.

Prednú stranu dresu zaveseného v jeho skrinke zdobil slávny znak Realu Madrid. Na chrbte mal číslo 9. Ako dlho o tejto chvíli sníval? Nepamätal si dobu, kedy by netúžil hrať za Real Madrid. Už keď vyrastal, hovorieval, že zaň chce hrať, a všetci na to vždy: „Kto by nechcel?“

Poobzeral sa okolo seba. Štadión Santiaga Bernabéua. Konečne bol vnútri. S nezmazateľným úsmevom na perách Cristiano zatvoril oči a znova sa zhlboka nadýchol. O chvíľu vyvolajú jeho meno a on prejde trávnikom a vybehne na pódium. To je všetko, čo bude treba urobiť. Vystúpiť po schodoch a povedať, čo je nevyhnutné. Potriasť niekoľkým ľuďom rukou a nechať sa párkrát odfotiť. Na objektívy bol zvyknutý, ale toto bolo iné. Toto bol jeho celoživotný sen, ktorý sa práve stával skutočnosťou.

Lenže sa bál, že ho premôže nervozita. Otočil sa chrbtom k svojej novej skrinke. Vnútri visela kopa retiazok s krížikom. Mal ich celú zbierku, ale tieto boli jeho najobľúbenejšie. Pomaly bol čas ísť.

Cesta na štadión viedla z klubovej kabíny po schodoch dolu, cez krátku chodbu a hore po modrom oceľovom schodisku. Len čo vošiel do chodby, začul

CRISTIANO RONALDO: CESTA NA VRCHOL

skandovanie davu. Keď sa dostal k modrým schodom, bol už rev ohlušujúci.

Toto bol jeho debut a tí, ktorí Realu Madrid velili, chceli, aby bol čo najnapínavejší. Pod schodmi to znelo, ako by na štadióne boli všetci obyvatelia Madridu.

Zostával v tieni a naposledy sa poriadne nadýchol. Potom začal zdolávať schody ako priečky rebrika. Srdce sa mu rozbehlo ako splašené, keď na pódiu zazrel najúžasnejšieho hráča, akého kedy Madrid zažil, Alfreda di Stéfana. *Blondavý šíp!* A hneď vedľa neho jeden z najlepších futbalových hráčov všetkých čias, samotná *Čierna perla* Eusébio – portugalská legenda, ktorú mnohí prirovnávali k Pelému. Boli tu, jeho hrdinovia, čakali *na neho*. Bolo to neskutočné.

Veď bol iba chudobným chlapcom, ktorý sa naučil všetko o krásnej hre v uliciach Madeiry. Ako sa dostal až sem? Ako vystúpil na vrchol futbalového sveta? Zatvoril oči a znova uvidel ostrov svojho detstva: rozbité ulice, chudobné štvrte a futbalové ihriská. Cítil, ako sa k nemu vracia detstvo. Jeho prvá spomienka sa viazala ku kostolu. A na sebe mal modrú a bielu.

KAPITOLA 2

CTIHODNÝ OTEC ANTONIO RODRIGUEZ REBOLA sa pozrel na zoznam krstených na daný deň. Všetky mená už boli odškrtnuté, až na jedno. Pre kostol v Sante Antóniu, situovaný vysoko na kopci, to bol rušný deň a chlapec Aveirovcov, Cristiano Ronaldo, bol posledným čakateľom. Kňaz už by najradšej šiel domov. Pozrel na matku, Mariu Dolores Aveirovú, jej deti a sestru, všetky usadené na jednej z predných drevených lavíc. Nádoba na svätenú vodu bola vytesaná z mramoru tak, aby predstavovala anjela držiaceho otvorenú morskú lastúru, naplnenú posvätenou tekutinou. Doloresina sestra si v krstiteľnici namočila dva prsty a hravo nimi po-

šimrala Dolores na tvári. Obe sa tomu zachichotali. Maličký Cristiano Ronaldo spinkal ako... nuž, ako batola.

Otec Rebola si vyhrnul rukáv a skontroloval hodinky. Krst mal začať o šiestej večer. Boli už dve minúty po šiestej a José Dinis, Cristianov otec, ešte nedorazil. Ani po Fernãovi de Sousovi, Cristianovom kmotrovi, nebolo ani chýru, ani slychu. Dolores cítila, ako sa do nej prepaľujú oči ctihodného otca. Vedela, kde jej manžel a Cristianov kmotor sú, a tiež vedela, že s tým nič nenarobí.

Neďaleko kostola na ihrisku klubu Andorinha práve končil zápas medzi Andorinhou a Ribeirou Bravou. Kapitán tímu, José Fernão Barros de Sousa, Cristianov kmotor, bol na ihrisku. José Dinis, otec malého chlapca, bol tímový kustód. Sedel na lavičke a sledoval hodinky – už teraz synove krstiny nestíhali, ale čo mohol robiť? Zápas sa začal o pol hodiny neskôr. Len dúfal, že rozhodca hru veľmi nenadstaví, a modlil sa k bohu, aby kňaz počkal.

Ctihodný otec Rebola došiel k Dolores. Tá podľa jeho výrazu usúdila, že je nervózny, a tak sa usmiala, aby sa pokúsila uvoľniť napätie.

„Dúfam, že sú váš manžel aj kmotor na ceste.“

„Mali by tu byť každú chvíľu,“ riekla. A dúfala, že sa kňaz nespýta, čo ich zdržalo. Nie každý obyvateľ ostrova Madeira bol taký posadnutý futbalom ako jej rodina. Doloresina sestra sa pozrela na svojho ročného spiaceho synovca. „Cristiano je trpezlivý,“ poznamenala.

Ctihodný otec ju začul a tiež sa na chlapca pozrel. „Voláte ho Cristiano?“ spýtal sa.

„Jeho celé meno je Cristiano Ronaldo,“ vyhlásila Dolores pyšne. „Ronaldo. Po Ronaldovi Reaganovi.“

„Po tom americkom prezidentovi?“ začudoval sa kňaz.

„Áno, ale predtým, než sa stal prezidentom, bol slávnym hercom,“ pripomenula mu Dolores. „Máme ho veľmi radi.“

Otec sa poškrabal na hlave. Dobre vedel, že než sa stal politikom, bol americký prezident hercom.

Dolores sa usmiala. „Milujeme všetky jeho filmy. Keď sa na ne pozeráme, sme šťastní.“

Kňaz sa usmial. „Cristiano Ronaldo,“ zahĺbal sa. „Budúci prezident? Alebo azda dokonca filmová hviezda?“

Ženy sa zachichotali.

Presne o pol siedmej zapískali gummy Fernãovho

auta na malom špinavom parkovisku pri kostole. Vystúpili z neho José Dinis s Fernãom a ponáhľali sa dnu. Pritom si uťahovali kravaty, navliekali saká a zastrkávali biele košele cez modro-biele dresy Andoriny. Obaja muži sa s rešpektom zastavili pri dverách. José Dinis si uhladil vlasy, potom sa zavesil do Fernãa a zaviedol ich do kostola.

Krst Cristiana Ronalda dos Santos Aveira prebehol bez jedinej prekážky. Ctihodný otec Rebola si zhlboka vydýchol. Cristiano ani nepípol. Keď bolo po všetkom, nastal čas na fotografovanie. Hoci otec Rebola s istotou očakával, že pán a pani Aveirovci oblečú pre túto výnimočnú príležitosť malého Cristiana do krstného rúcha, nebol ani trochu prekvapený, keď José Dinis trval na tom, že sa jeho syn bude fotografovať v klubových farbách *Clube de Futebol Andorinha de Santo António*.

Dolores batola posadila, rýchlo mu navliekla biele topánočky, s pomocou sestry mu nasadila zlaté náramky na zápästie, zlatý prsteň a krížik na retiazke okolo krku.

Kostolný fotograf bol prichystaný stlačiť spúšť. „Pripravení?“ spýtal sa. „Raz... dva... tri...“

Cristiano Ronaldo otočil hlavu k objektívu, tma-

MICHAEL PART

vé oči mal dokorán a zahľadel sa priamo do hľadá-
čika, akoby to robil už tisíckrát. Akoby vedel, čo má
robiť. Fotograf ich vyfotil a všetci si zatlieskali.